

عنوان مقاله:

تبدیل شلمزار به شهر و نقش آفرینی آن در توسعه روستاهای پیرامون مطالعه موردی: بخش کیار- شهرستان شهرکرد ۱

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های روستایی، دوره 4، شماره 1 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

محمدحسن ضیاءتوانا - دانشیار جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه شهید بهشتی

خدیجه شریفی - کارشناس ارشد جغرافیا و برنامه ریزی روستایی، دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

از راهکارهای موجود به منظور پرهیز از رشد غیراصولی شهرهای بزرگ و مشکلات ناشی از آن، به ویژه نابرابری های میان شهرها و روستاها، توجه به ایجاد و توسعه شهرهای کوچک است. این راهکار برای رفع نابرابری ها و تفاوت ها بین این دو عرصه جغرافیایی در چارچوب ساماندهی فضایی، مناسب می نماید. تبدیل مراکز روستایی به شهر را می توان از جمله روش های مناسب توسعه شهرهای کوچک طی سال های اخیر برشمرد. تغییرات ناشی از تبدیل روستا به شهر نه تنها تحولات اجتماعی و اقتصادی و فضایی مهمی را در خود این مراکز ایجاد میکند، بلکه تاثیرات عمده ای را نیز بر حوزه نفوذ آنها می نهد. از این رو پژوهش حاضر در پی پاسخ به این دو پرسش اساسی است: در تبدیل روستا به شهر کدام یک از عوامل درون زا یا بیرونی نقش موثرتری دارند؟ فرآیند تبدیل روستا به شهر تا چه میزان و چگونه می تواند زمینه های توسعه روستاهای پیرامون را فراهم آورد؟ بدین منظور به عنوان نمونه شلمزار در زمینه بهره مندی از امکانات گوناگون در دو دوره پیش و پس از تبدیل به شهر مقایسه گردید و سپس به ارزیابی میزان نقش آفرینی این شهر کوچک در توسعه روستاهای سه دهستان بخش کیار پرداخته شد. انجام این پژوهش با بهره گیری از روش های توصیفی، حاکی از این است که در تبدیل شلمزار به شهر عوامل بیرونی و حمایت دولت نقش عمده تری از عوامل درون زا داشته اند. همچنین به رغم موفقیت ناچیز شلمزار در ارائه تسهیلات و امکانات به روستاهای دهستان کیار شرقی و دستگرد، عملکرد این شهر در برقراری رابطه اجتماعی و اقتصادی با دهستان کیار غربی و فراهم کردن زمینهای توسعه روستاهای این دهستان به روستاییان، موفق ارزیابی شده است.

کلمات کلیدی:

شهرگرایی، شهرکوچک، توسعه روستایی، شلمزار، شهرکرد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1750206>

